

عنوان مقاله:

نگرشی نو بر خلق ایجاد محله های مسکونی با رویکردی ویژه بر محلات مسکونی سنتی (TND)

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پیمانہ آدمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، هنرآموز رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

آراسته دیانت - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، هنرآموز رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

خلاصه مقاله:

جنبش نوشهرگرایی که با هدف رفع مشکلات ناشی از فرسودگی و زوال مراکز شهری و گسترش افقی شهرها و پراکنده رویی در مناطق شهری به وجود آمد، رویکردهای محله گرایی را در زمینه توسعه فشرده شهرها و احیای محلات سنتی مطرح ساخت. این جنبش برای ایجاد جوامع پایدار و کارا بازگشت به الگوی محلات سنتی را امری لازم می داند. پژوهش پیش رو که با هدف ایجاد محله های مسکونی با رویکردی ویژه بر محلات مسکونی سنتی و به شیوه مروری و کتابخانه ای به بررسی موضوع پرداخته است، بران بوده است به معرفی نظریه نوشهرگرایی و اصول پیشنهادی آن برای برنامه ریزی محله های شهری بخصوص محلات مسکونی سنتی از جمله پیاده مداری، اتصال و پیوستگی ایجاد کاربری های مختلط و ایجاد گونه های مختلف مسکن در بافت های شهری بپردازد. به این منظور پس از تبیین ویژگی های محله و تعاریف آن اهداف و ضرورت های برنامه ریزی و طراحی این نوع واحدهای همسایگی را از منظر نظریه نوشهر سازی بررسی قرار گرفته است. نتایج پژوهش بیانگر آن بوده است که توسعه سنتی محلات می تواند به معاصر سازی مراکز شهری بافت های موجود کمک نموده و یا در محل گره های حمل و نقلی ایجاد شود. این نوع توسعه علی رغم مزایا و نقاط قوت آن، برای تمامی محلات مناسب نمی باشد، اما بسیاری از استانداردهای طراحی آن نظیر ساخت متراکم و کاربری های مختلط می توانند در طرح های شهرسازی که دارای بافت های مسکونی متناسب با این الگو می باشند مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

نوشهر سازی، توسعه محلات سنتی، محلات مسکونی، رویکردهای محله گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411281>

